

hvor Checken endnu, som sagt, er alt for lidet anvendt.

„Frankfurter Zeitung und Handelsblatt“ oplyser den 16. Februar i Aar, at Checkskatten netop har haft denne Virkning i Tyskland. I Januar 1910 indbragte den tyske Checkskat 421,165 Mark, men i Januar 1911 kun 327,703 Mark. Bladet tilføjer: „Man ser, at med Hensyn til Checkstemplet kan man ikke som med Hensyn til andre nye Skatter tale om en kort Overgangsperiode, efter hvis Forløb Skatten gaar rigeligere ind. Det fornuftigste vilde være paa ny at afskaffe Checkstemplet.“

Vi staa heldigvis endnu saaledes, at vi kunne lade være at indføre denne Skat, idet vi høste Gavn af de uheldige Erfaringer, man har gjort i Tyskland.

Et *Mindretal* (Halsted) kan vel nok i store Træk tiltræde den ovenfor givne almindelige Udredelse af Forholdene, men maa dog udtrykkelig forvare sig imod at skulle godkende den heri liggende Betragtning, hvorefter Stempelafgifterne paa Omsætningen af rørlig Værdi *principielt* bør forhøjes. Medens det for de faste Ejendommens Vedkommende er det normale, at de i længere Tid forblive paa en enkelt Ejers Haand — hvad Lovgivningen for *Landejendommenes* Vedkommende oven i Købet paa mange Maader søger at begunstige —, saa at *Omsætningen* altsaa bliver Undtagelsen, er det de rørlige Værdiers Natur stadig at *omsættes*, og selv langt mindre Omsætningsafgifter ville derfor altid ramme den rørlige Formue forholdsvis haardere end den i Jord og Grund anbragte. Man har da ogsaa i hele den danske Forretningsverden kun med Betyrning set Regeringens ret vidtgaende Forslag i Henseende til Forhøjelser af de her omhandlede Stempelafgifter, saaledes navnlig for Aktier og Veksler, og i det hele er det sikkert ogsaa betænkeligt gennemgaaende at gaa væsentlig højere end Kommissionens Takster, hvad der jo allerede vilde bringe en saa klækkelig Forøgelse af disse — som det indrømmes fra

alle Sider, ogsaa Flertallet — i sig selv saa irrationelle Skatter som henved 20 pCt. Naar Mindretallet overhovedet har ladet sig bevæge til paa en Del Punkter at gaa en Del herudover, skyldes det *udelukkende* Hensynet til Statens nuværende finansielle Situation, og Mindretallet maa derfor understrege Flertallets Forbehold om, at saa snart Statens Finansforhold tillade det, maa adskillige af disse Afgifter atter betydeligt nedsættes — og da ikke alene Afgifterne paa fast Ejendom.

Mindretallet maa afgjort fraraade den foreslaaede Indførelse af Stempel paa *Checks*. En saadan Fordyrelse af dette i den daglige Handel og Vandel saa vigtige Betalingsmiddel vil efter samstemmende Vidnesbyrd fra fagkyndige Sider ikke kunne skaffe Statskassen nogen nævneværdig Indtægt, men kun standse det store Publikums Benyttelse af Checken, hvad der vilde være til stor Skade for vort hele Omsætningsliv. — For *Vekslers* Vedkommende nærer Mindretallet Betænkelighed ved de foreslaaede Forhøjelser, hvorved f. Eks. udenlandske Kreditter i mange Tilfælde ville føleligt fordyres, og i alle Tilfælde maa i vor Smørafsetnings Interesse Takstgrænsen for de saakaldte „korte Veksler“ rykkes op fra 10 Dage (fra Dato) til 14 Dage fra Dato.

Ændringsforslag

til

Forslag til Lov om Stempelafgift.

Af et *Mindretal* (N. C. Christensen, Rasmus Hansen, K. M. Klausen, Rørdam, Marott og Zahle):

Til § 11.

1) I 2det Stykke, 2den Linie, ændres: „1“ til „ $\frac{2}{3}$ “, i 3die Linie „ $\frac{1}{5}$ “ til: „ $\frac{1}{6}$ “ og i 4de Linie „ $\frac{1}{5}$ “ til: „ $\frac{1}{6}$ “.

Til § 29.

2) I Linie 3 udgaar Ordet: „ikke“.